

Milyen képeket festett Munkácsy nászútja csabai állomásán?

Munkácsy 1870 karácsonyán ismerkedett meg későbbi jóttevőjével és barátjával, de Marches báróval és feleségével, Cécile-lel.

A művészetkedvelő de Marches előtt nem volt ismeretlen a Siralomház, s a báró kereste az alkalmat, hogy találkozhasson a tehetséges, fiatal festővel. Két esztendővel később vendégül látta a luxemburgi Colpachon lévő szép fekvésű birtok elegáns kastélyában is.

Az idős és betegeskedő de Marches báró halála után fiatal özvegye,

a rátermett és gyakorlatias Cécile és Munkácsy Mihály kapcsolata megváltozott, a gyászév elteltével meg is tartották az eljegyzést, és nem sokkal később már a menyegzőre készültek.

Luxemburgban, az elli községházán 1874. augusztus 5-én kötött házasságot Munkácsy Mihály és Madame la Baronne Edouard de Marches (született Cécile Papier). Az esküvőt követően Colpachról indult a pár Európa nagyvárosait érintő nászútjára. Basel, Genf, Freiburg, Milánó, Velence, Bécs után érkeztek Pestre, ahol ünnepek sorának résztvevői voltak. Ezt nyugodtabb napok követték, először Haynald Lajos kalocsai érsek vendégei voltak Kalocsán, majd továbbutaztak a festő nagybátyjához Csabára.

A nászút Velencében töltött napjai meghatározóak volt Munkácsy pályájának alakulása szempontjából. A Scuola Grande di san Roccóban megtekintette Jacopo Tintoretto 1565 és 1567 között festett, négy elemből álló passiósorozatát, a Krisztust Pilátus előtt ábrázoló, az Ecce homo, a Kálváriára vezető út és a keresztre feszítés jelenetét. A gondolatot azonban még évekig érlelnie kell...

Munkácsy és felesége 1874. szeptember 8-án érkeztek Csabára, Reök Istvánhoz. A csabai tartózkodás idején még realista szemléletének megfelelő tematikát keresett. Reök István kismegyeri birtoka témát és megoldást egyaránt kínált a fiatal, még mindig csak harmincesztendős festő számára.

Munkácsy Mihály Csabán festett a szabadban és jó kialakítású műtermében is. Remek tájképek mellett több tanulmányt készített A falu hőse című képhez. E vázlatokhoz a Reök István birtokán dolgozókat kérte modellkedésre. A képet azonban – az ekkor készült vázlatok alapján – már Párizsban festette meg.

Munkácsy felesége 1874. szeptember 25-én így írt a nászútról: „Miska (...) lázasan dolgozni kezdett. Majdnem befejezett két tájképet, ezek elegendők, hogy kifizessük utazásunk költségeit. Utána azzal törődött, hogy legközelebbi nagy festményéhez tanulmányokat fessen. Nagyon szorgalmas és olyan boldog, hogy ismét kezébe vehette ecsetjeit.”

A levélben említett két tájkép a Kukoricás és a Poros út egyik változata lehetett. A nagy kép pedig, biztosan tudjuk, hogy A falu hőse.

Munkácsy Mihály: A falu hőse